

روز خداوند

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: دوم پطرس باب ۳ آیات ۱ و ۲؛ یوحنا باب ۲۱ آیات ۱۵ تا ۱۷؛ دوم پطرس باب ۳ آیات ۳ تا ۱۳؛ مزامیر باب ۹۰ آیه ۴؛ متی باب ۲۴ آیات ۴۳ تا ۵۱؛ دوم پطرس باب ۳ آیات ۱۴ تا ۱۸.

آیه حفظی: «پس حال که میدانید هر چه در اطرافمان هست نابود خواهد شد چقدر باید زندگی تان پاک و خدا پسندانه باشد» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۱).

در اعصار گذشته، مردمی که به خدا اعتقاد نداشتند، غیر قابل اعتماد و حتی بطور بالقوه خطرناک در نظر گرفته می‌شدند. چرا؟ پاسخ به چنین پنداشتی ساده بود: اگر آن‌ها خدا را باور نداشتند، پس به روز داوری پیش رو که در آن روز باید در برابر خدا برای اعمالشان پاسخگو می‌بودند، اعتقاد نداشتند. بدون چنین انگیزه‌ای، مردم تمایل بیشتری برای انجام کارهای اشتباه خواهند داشت.

اگرچه چنین طرز فکری امروزه نسبتاً منسوخ یا (تبعیض آمیز) بنظر می‌رسد، نمی‌توان منطق و دلیل نهفته در آن را انکار نمود. مطمئناً، بسیاری از مردم برای کردار شایسته نیازی به ترس از داوری آینده ندارند. اما در عین حال، نگرش به آینده برای جوابگویی به خدا به طور حتم می‌تواند انگیزه‌ای برای رفتار درست باشد.

همانطور که دیده‌ایم، پطرس ترسی نداشت که بگوید شرارت پیشگان در برابر خدا داوری و محکوم خواهند شد، زیرا کتاب مقدس صراحتاً می‌گوید که چنین داوری بوقوع خواهد پیوست. از این لحاظ، پطرس به روشنی درباره پایان جهان، داوری، آمدن دوباره عیسی و زمانی که «زمین و هر چه در آنست خواهد سوخت» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۰) صحبت می‌کند. پطرس می‌دانست که همه ما گناهکاریم و از این رو، او با چنین پیش بینی از وقایع در پیش رو می‌پرسد: «شما چطور مردمان باید باشید، در هر سیرت مقدس

و دینداری؟» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۱).

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت ۱۷ ژوئن آماده شوید.

۱۱ ژوئن

یکشنبه

سلسله اقتدار

پطرس به مخاطبین خود در مورد نوع تعلیمات خطرناکی هشدار داد که کلیسا با آن روبرو خواهد شد. او بر علیه کسانی هشدار داد که در عین وعده آزادی، مردم را به اسارت در گناه بر میگردانند که در تضاد با آنگونه آزادی است که مسیح به ما وعده داده است.

متأسفانه، این تنها تعلیم دروغینی نبود که کلیسا با آن روبرو می‌شد. یک مورد خطرناک دیگر نیز خواهد آمد. هرچند، برای بیان این هشدار خاص، ابتدا چیز دیگری می‌گوید.

«این رساله دوم را ای حبیبان الآن به شما می‌نویسم که به این هر دو، دل پاک شما را به طریق یادگاری بر می‌انگیزانم، تا بخاطر آرید کلماتی که انبیای مقدس، پیش گفته‌اند و حکم خداوند و نجات دهنده را که به رسولان شما داده شد» (دوم پطرس باب ۳ آیات ۱ و ۲). پطرس در اینجا درباره دلیل اینکه خوانندگان باید به آنچه که او می‌نویسد، عمل کنند، به چه نکته‌ای اشاره می‌کند؟ یوحنا باب ۲۱ آیات ۱۵ تا ۱۷ را نیز ببینید.

در دوم پطرس باب ۳ آیات ۱ و ۲، پطرس کلامی را که قبلاً به «انبیاء مقدس» الهام شده بود، به آن‌ها یادآوری می‌کند. بنابراین، او بار دیگر توجه ایشان را به کتاب مقدس و عهد قدیم جلب می‌کند. او به ایشان یادآوری می‌کرد که آن‌ها «کلام محکم انبیاء» را دریافت داشته‌اند (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۹). او تصریح کرد که اعتقاد آنان باید بر پایه کلام خدا بنا شده باشد. هیچ چیز در عهد جدید این نظریه را توجیه نمی‌کند که عهد قدیم دیگر ارزش و اعتبار خود را دست داده است. در مقابل، این تاییدیه و شهادت عهد قدیم است که به اعتبار عهد جدید صحنه می‌گذارد و آن ادعایی که پطرس در باره عیسی مطرح می‌سازد.

اما بیشتر از این مطلب وجود دارد. سپس پطرس بطور واضح سلسله ای از «انبیاء مقدس» عهد قدیم را ترسیم می‌کند تا اقتدار خود را بعنوان یکی از «رسولان خداوند و سرور

نجات» نشان دهد. او یقین حاصل کرده بود که کاری که برای انجام آن فراخوانده شده برای خداوند است. جای تعجب نیست که با چنین اعتقاد و یقینی سخن می‌گفت. او از مرجع پیام خویش آگاهی داشت.

چرا باید کلام خدا و نه فرهنگ یا قضاوت یا تعقل خودمان، حرف نهایی در زندگی‌مان باشد؟ (گذشته از هر چیز، ما به چه دلیل دیگری جز کلام خدا، روز هفتم سبت را نگه می‌داریم؟)

۱۲ ژوئن

دوشنبه

استهزاء کنندگان

پطرس پس از تلاش برای اینکه خوانندگانش «سخنانی را که انبیای مقدّس در گذشته گفته‌اند و فرمانی را که خداوند و نجات دهنده ما، به وسیلهٔ رسولان خود به ما داد» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۲) را به خاطر بیاورند، به هشدار مخصوص خویش می‌پردازد. شاید، او که می‌دانست این آموزه تا چه حد خطرناک خواهد بود و بهمین دلیل در تلاش بود تا تاکید کند که نوشته‌های او از اقتدار برخوردارند.

آیات ۳ و ۴ باب ۳ دوم پطرس را بخوانید. شک گرایان بازگشت مسیح، چه استدلالی را گسترش خواهند داد؟

میان کسانی که آزادی دروغین را ترویج می‌دهند و کسانی که نسبت به آمدن دوباره عیسی شک‌گرایی را مطرح میکنند شباهت مهمی وجود دارد. گروه اول «در شهوات نجاست در پی جسم» عمل کردند (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۰)؛ در حالی که آنانی که بازگشت عیسی را انکار می‌کردند، کسانی بودند که «بر وفق شهوات خود رفتار نمودند» (دوم پطرس باب ۲ آیه ۱۰).

(این تصادفی نیست که احساسات گناه‌آلود می‌توانند به تعالیم دروغین منتهی بشوند، اینطور نیست؟)

او هشدار داد که استهزاءکنندگان سؤال نیشداری را مطرح خواهند کرد که «کجاست وعده آمدن او؟» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۴). آن‌ها با این کار، باور دیرینه مسیحیان مبنی بر بازگشت قریب الوقوع عیسی به این زمین را به چالش خواهند کشید. گذشته از هر چیز، بویژه از آنجایی که او درباره روزهای پایانی سخن می‌گوید، این استهزاءکنندگان به

آن واقعیت غیرقابل انکار که مسیحیان بسیاری مرده‌اند و شرایط درست همچون گذشته پیش خواهد رفت را مطرح میکنند.

از بُعد ظاهری، این پرسش غیر منطقی نیست. الن جی. وایت نوشت که حتی خنوخ دید که عادلان و شریران «با هم به خاک تبدیل خواهند شد و این پایان ایشان خواهد

بود» مشایخ و انبیا صفحه ۸۵. Patriarchs and Prophets, p. 85

و خنوخ با این مسئله دچار مشکل شده بود. اگر حتی خنوخ که پیش از توفان نوح میزیست با این مسئله درگیر بود پس تا چه میزان باید برای کسانی که هزاران سال پس از او و یا حتی کسانی که در «پایان زمان» زندگی می‌کنند، چالش برانگیز باشد؟

و امروزه ما ادونتیست‌های روز هفتم چطور؟ نام ما ایده ظهور دوباره مسیح را ترویج می‌دهد. و با این وجود، او هنوز نیامده است. و آری، درست همانطور که پطرس پیش‌بینی کرده بود، ما با استهزاءکنندگان روبرو هستیم.

در تجربه ایمانی خودتان، چگونه با این حقیقت که مسیح هنوز برنگشته است، کنار می‌آیید؟ پاسخ‌های خود را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

۱۳ ژوئن

سه شنبه

هزار سال به عنوان یک روز

پطرس در آیات ۸ تا ۱۰ باب ۳ دوم پطرس، چگونه به استدلالی که استهزاءکنندگان خواهند آورد، پاسخ می‌دهد؟ او چه چیزی می‌گوید که حتی اکنون می‌تواند به ما کمک کند تا دلیل بازنگشتن مسیح تا کنون را درک کنیم؟

پطرس به مسئله طبیعت تغییر ناپذیر جهان پاسخ می‌دهد. او به مخاطبین خود یادآوری می‌کند که جهان از زمان خلقت بدون تغییر بکار خود ادامه داده است. (توجه کنید که پطرس چگونه به کلام خدا به عنوان منبع و اقتدار باز می‌گردد.) در دوره‌ای شرارت چنان به اوج خود رسید که پس از آن خدا جهان را با طوفان نابود کرد (دوم پطرس باب ۳ آیه ۶). و در واقع، طوفان تغییر بزرگی در جهان ایجاد نمود، تغییری که امروزه همچنان با ما باقی می‌ماند. پطرس سپس می‌گوید که نابودی بعدی با آتش خواهد بود و نه آب (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۰).

پطرس همچنین نوشت، «یک روز نزد خدا چون هزار سال است و هزار سال چون یک روز» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۸). پطرس در این گفته، احتمالاً آیه ۴ باب ۹۰ مزامیر را بازتاب

می‌داد: «زیرا که هزار سال در نظر تو مثل دیروز است که گذشته باشد و مثل پاسی از شب.» به عبارت دیگر، برداشت ما از زمان مانند برداشت خدا نیست؛ بنابراین، باید در مورد قضاوتی که در مورد زمان داریم، مراقب باشیم.

از دیدگاه انسانی، به نظر می‌رسد که تأخیری در بازگشت مسیح وجود دارد. اما ما تنها از دیدگاه انسانی خود به همه چیز می‌نگریم. از دید خدا، هیچ تأخیری وجود ندارد. در واقع، پطرس می‌گوید که زمان اضافی بخشیده شده است، زیرا خدا صبرش را نشان می‌دهد. او خواهان این نیست که حتی هیچ کس نابود بشود (دوم پطرس باب ۳ آی ۹). پس زمان اضافی برای بسیاری، فرصت توبه و بازگشت را فراهم نموده است.

با این وجود، پطرس هشدار می‌دهد که صبر خدا نباید به عنوان یک فرصت برای به تأخیر انداختن انتخاب عیسی باشد. روز خداوند مانند دزدی در شب، غیر منتظره فرا خواهد رسید. دزدی که در شب می‌آید، احتمالاً انتظار دارد بدون اینکه مورد توجه قرار گیرد، به طور مخفیانه خارج بشود. اما درحالی که روز خداوند مانند یک دزد خواهد آمد، اما قطعاً مورد توجه قرار خواهد گرفت. همانطور که پطرس می‌گوید، «آسمانها به صدای عظیم زایل خواهند شد و عناصر سوخته شده، از هم خواهد پاشید» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۰). بنابراین، پیام پطرس مانند پیام پولس می‌باشد: «اینک الحال زمان مقبول است؛ اینک الآن روز نجات است» (دوم قرنتیان باب ۶ آیه ۲).

چهارشنبه

۱۴ ژوئن

خوب حالا که چه؟

مرد جوانی تلاش کرد برای مادرش شهادت بدهد. درباره مرگ عیسی و وعده بازگشتش به او گفت. مرد نسبتاً به خود افتخار می‌کرد که کار تقریباً خوبی انجام داده است. هنگامی که او موعظه کوتاهش درباره عیسی و آمدن دوباره‌اش را تمام کرد، مادرش به او نگاه کرد و گفت: «خوب حالا این چه ربطی به من دارد؟»

آیات ۱۱ تا ۱۳ باب ۳ دوم پطرس را بخوانید. پطرس چگونه به پرسش «خوب این حالا چه ارتباطی به من دارد» پاسخ می‌دهد؟ متی باب ۲۴ آیات ۴۳ تا ۵۱ را ببینید.

همانگونه که گفته شد، نام ما بعنوان ادونتیست‌های روز هفتم اعتقاد ما را نسبت به واقعیت بازگشت مسیح آشکار می‌سازد. این تعلیم بنیادی است؛ کل ایمان مسیحی ما بدون بازگشت مسیح و وعده‌های آن، بی‌معنی خواهد بود.

اما آیا ما در خطر تبدیل شدن به خادمان شرور در داستان پندآموز متی ۲۴: ۴۳-۵۱

قرار نگرفته ایم؟ ما ممکن است دقیقاً همان کارهای شیطانی شرح داده شده در آن تمثیل را انجام ندهیم، اما مسئله این نیست (گذشته از هر چیز، این یک تمثیل است). در عوض، چیزی که تمثیل نسبت به آن هشدار می‌دهد این است که تنزیل معیارمان بخصوص در مورد چگونگی رفتار با دیگران و بیشتر دنیوی شدن و اشتیاق کمتر برای اعتقاد به بازگشت خداوند، می‌تواند خطر ساز بشود.

مطمئناً، هر چند وقت یکبار، با کسانی که با نمودارها و محاسبات نبوی خود ادعا می‌کنند که تاریخ بازگشت مسیح را بدست آورده اند، روبرو می‌شویم. اما در اکثر موارد، خطری که در انتظار ادونتیست‌های روز هفتم می‌باشد، این نیست که آن‌ها برای بازگشت مسیح زمان تعیین می‌کنند. در عوض، خطر این است که همانطور که سال‌ها می‌گذرند، وعده آمدن دوباره در افکار ما کمرنگ تر می‌شود.

آری، هر چه بیشتر در اینجا باشیم، به آمدن دوباره نزدیک‌تر می‌شویم. از سوی دیگر، هر چه بیشتر در اینجا باشیم، تصور بازگشت او برایمان چنان طولانی بنظر می‌آید که حتی بر زندگیمان تأثیر می‌گذارد. کتاب مقدس بر علیه چنین چیزی هشدار می‌دهد. همانطور که پطرس گفت، اگر قرار است عیسی بازگردد و ما با داوری روبرو بشویم، مسیحیان باید زندگی مقدس و خدا محوری داشته باشند (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۱). واقعیت آمدن دوباره عیسی، هر زمانی که بوقوع بپیوندد، می‌بایست بر نحوه زندگی کنونی ما تأثیر داشته باشد.

واقعیت بازگشت دوباره تا چه میزان شما را در زندگی و افکار روزانه‌تان تحت تأثیر قرار می‌دهد؟ پاسختان چه چیزی درباره زندگی و ایمانتان می‌گوید؟

۱۵ ژوئن

پنجشنبه

درخواست نهایی

پطرس رساله خویش را با موضوعی به پایان می‌رساند که از آغاز بر آن تسلط داشت: داشتن زندگی مقدس و محتاط بودن در گمراه نشدن توسط «خطای بدکاران» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۷).

آیات ۱۴ تا ۱۸ باب ۳ دوم پطرس را بخوانید. پطرس از چه کسانی درخواست می‌کند و در استدعای خود نسبت به چه چیزی هشدار می‌دهد؟

چقدر جالب توجه که پطرس رساله خود را با درخواستی برگرفته شده از نوشته های «برادر عزیز ما پولس» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۵) به پایان می‌رساند. پولس نیز از نیاز زندگی در آرامش و صلح در زمان انتظار برای آمدن دوباره عیسی و بهره بردن از زمان برای رشد و بهبود زندگی‌های مقدس نوشت (رومیان باب ۲ آیه ۴، باب ۱۲ آیه ۱۸ و فیلیپیان باب ۲ آیه ۱۲ را ببینید).

به شیوه ارجاع پطرس به نوشته‌های پولس توجه کنید که حاکی از این مطلب مهم است که نوشته‌های پولس در تاریخ اولیه مسیحی از ارزش زیادی برخوردار بوده است. شناسایی اینکه آیا پطرس به مجموعه نوشته‌های پولس در عهد جدید اشاره می‌کند یا تنها به بخشی از آنها، قابل تشخیص نیست. با این وجود، نظرات پطرس نشان می‌دهند که نامه‌های پولس بسیار مورد توجه بودند.

در نهایت، از نظر پطرس، نوشته‌های پولس دقیقاً مانند سایر بخش‌های کتاب مقدس، می‌توانند سوء تعبیر بشوند. واژه یونانی grapha به طور تحت اللفظی یعنی «نوشته‌ها»، اما در این مضمون مشخصاً به معنی «نوشته‌های مقدس» مانند کتاب‌های موسی و انبیاء می‌باشد. در اینجا بطور حتم شواهد اولیه حاکی از این می‌باشد که نوشته‌های پولس از اعتباری همچون کتاب مقدس عبری برخوردار است.

و با در نظر گرفتن آنچه پیشتر در مورد معلمان دروغین که وعده آزادی از (شریعت) می‌دهند، خواندیم که تصور اینکه مردم نوشته‌های پولس در مورد آزادی و فیض را به عنوان بهانه‌ای برای رفتار گناه‌آلود بکار ببرند، دشوار نیست. پولس شدیداً بر عدالت مبتنی بر ایمان تأکید کرد (رومیان باب ۳ آیات ۲۱ و ۲۲)، اما هیچ چیزی در نوشته‌هایش مجوزی برای گناه به مردم نمی‌دهد (رومیان باب ۶ آیات ۱ تا ۱۴ را ببینید). پولس خود می‌بایست با این اشتباه در مورد چیزی که درباره عدالت با ایمان موعظه می‌کرد و تعلیم می‌داد، سر و کار داشته باشد. با این وجود، پطرس هشدار می‌دهد، کسانی که از نوشته‌های او تفسیر غلط می‌کنند، خود را با خطر «هلاکت» (دوم پطرس باب ۳ آیه ۱۶) مواجه می‌سازند.

الان چه انتخاب‌های درستی می‌توانید در نظر بگیرید که می‌توانند به شما در داشتن شیوه و نوع زندگی که همه ما به آن فراخوانده شده‌ایم که در عیسی مسیح داشته باشیم، کمک کنند؟

۱۶ ژوئن

جمعه

تفکری فراتر: از دید ما می‌تواند به نظر برسد که آمدن دوباره عیسی بسیار تأخیر داشته است. عیسی مشخصاً می‌دانست که ما چنین احساسی خواهیم داشت و در

بعضی از تمثیل‌ها در باب نا آگاهی و جهالت ما در این زمان، هشدار داد. تمثیل دو خادم در متی باب ۲۴ آیات ۴۵ تا ۵۱ را در نظر بگیرید (در مطالعه روز چهارشنبه به آن اشاره شد). آن‌ها هر دو منتظر بازگشت اربابشان بودند. اما آنها به دو نتیجه متفاوت درباره بازگشت او رسیدند. یکی تصمیم گرفت که باید در هر زمانی آماده بازگشت اربابش باشد. دیگری گفت که ارباب تأخیر داشت و از این رو آن را به عنوان فرصتی برای انجام کارهای شروانه‌اش در نظر گرفت. «از آنجایی که ما زمان دقیق آمدن عیسی را نمی‌دانیم، فرمان داده شده‌ایم که هوشیار باشیم. خوشا به حال خادمانی که وقتی اربابشان می‌آید آنان را چشم به راه ببیند» (لوقا باب ۱۲ آیه ۳۷). کسانی که چشم براه آمدن خداوندشان هستند، در امیدی بیهوده بسر نمی‌برند. انتظار آمدن مسیح باید انسان را از خداوند و محکوم کردن عصیان و خطا به‌راساند. این موضوع باید آن‌ها را نسبت به گناه بزرگ انکار عطایای رحمت بیدار و هشیار سازد. کسانی که منتظر خداوند هستند، روح خود را با اطاعت از حقیقت تطهیر می‌کنند.» - الن جی. وایت، آرزوهای اعصار صفحه ۶۳۴.

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 634

سوالاتی برای بحث

۱. در کلاس، پاسختان به پرسش روز دوشنبه درباره آمدن دوباره عیسی مورد بحث قرار دهید. برخی از روش‌هایی که ما با این واقعیت که مسیح هنوز برنگشته است، سرو کار داریم، کدامند؟ از پاسخ‌های یکدیگر چه چیزی می‌توانیم بیاموزیم؟
۲. ما به عنوان ادونتیستهای روز هفتم، چه تعالیم، عملکردها و باورهایی را نگه می‌داریم که از فرهنگ یا منطق یا سنت نیامده‌اند و کاملاً از کلام خدا هستند؟
۳. همانطور که در طول هفته دیدیم، پطرس تمایلات و احساسات گناه‌آلود را با تعالیم دروغین مرتبط ساخت. درس فوق اظهار کرده بود: «این تصادفی نیست که احساسات گناه‌آلود می‌توانند به تعالیم دروغین منتهی بشوند، اینطور نیست؟» چرا این تنها یک تصادف نیست؟ پیوندهای مختلف میان آن دو چه می‌تواند باشد؟
۴. آلبرت اینشتین نظریه شگفت‌انگیز اینکه زمان مطلق نیست را به جهان ارائه کرد. یعنی، با توجه به جایی که هستید و سرعت حرکتتان، زمان در چهارچوب مرجع شما نسبت به زمان فرد دیگری در چهارچوب مرجع دیگری، متفاوت خواهد بود. منظور این است که زمان چیزی بسیار رمزآلود می‌باشد و به روشی عمل می‌کند که ما قادر به درک کامل آن نیستیم. این نظریه چگونه ممکن است به درک اینکه زمان برای خدا و برای ما بخصوص در مورد عدم یکسانی آن برای رجعت مسیح که تا کنون نیامده است، کمک کند؟